

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΜΑΘΑΙΟΥ

Η ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

π. Γεωργίου Μεταλληνού

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 12 Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ 2015

✠ Πρόκλου και Ίλαρίου των μαρτύρων (β' αϊ.).

✠ Παΐσιου όσιου του Αγιορείτου (12 Ιουλίου 1994).

Το ίδιο θαύμα περιγράφεται και από τον Ευαγγελιστή Μάρκο και αναγινώσκεται τη Β' Κυριακή των Νηστειών.

Η ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

«Τέκνον, ἀφέωνται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου..., ἔγειραι...»

Η θεραπεία του παραλυτικού και οι συνθήκες, κάτω από τις οποίες έγινε, αποκαλύπτουν την ουσία της προσφερομένης από τον Χριστό σωτηρίας. Δείχνουν, *πώς σώζει* ο Χριστός μας. Και το «*πώς*» αυτό είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο με το «*ποιος*» είναι ο Χριστός, ο Σωτήρας μας.

Η καθολικότητα της αμαρτίας

Για να μπορέσει ο άνθρωπος να καταλάβει και να ποθήσει την ἐν Χριστῷ σωτηρία, πρέπει πρώτα να συλλάβει την ουσία της αμαρτίας. Αν, ιδιαίτερα, η εποχή μας τόσο μεγάλη απροθυμία δείχνει στο μήνυμα του Ευαγγελίου, συμβαίνει τούτο βασικά, γιατί έχει υποχωρήσει μέσα μας η συναίσθηση της αμαρτίας και των συνεπειών της για την ζωή μας. Αν δεν πιστεύσει πρώτα ο άνθρωπος στην αμαρτωλότητά του, πώς θα θελήσει να σωθεί από την τυραννία της αμαρτίας; Για την χριστιανική μας πίστη, όμως, η αμαρτία είναι το τραγικότερο και ολεθριότερο γεγονός στην ανθρώπινη ιστορία.

Η αμαρτία, ριζωμένη στην απείθεια και αποστασία του ανθρώπου απέναντι στο θέλημα του Θεού, ξεκινά σαν πνευματική υπόθεση. Οι συνέπειές της, όμως, απλώνονται και στη σωματική μας φύση. Ο άνθρωπος είναι μια ενότητα σώματος και ψυχής. Ό,τι λοιπόν συμβαίνει στο ένα στοιχείο, αναπόδραστα αντανακλά και στο άλλο. Υποφέρει η ψυχή; Αρρωσταίνει και το σώμα. Πονεί το σώμα; Συμπάσχει μαζί του και η ψυχή, το πνεύμα. Αυτό ισχύει και για την αμαρτία. Δεν δηλητηριάζει μονάχα την ψυχή, οδηγώντας την στο θάνατο, τον χωρισμό δηλ. από την πηγή της ζωής

Κυριακή ΣΤ' του Ματθαίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 1 - 8)

Ἰῶ καιρῶ ἐκείνῳ, ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδού, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδού τινες τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείρε καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας – τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

της, τον Θεό. Οδηγεί και το σώμα στη φθορά και στην καταστροφή. Η αρρώστια, και γενικά το φυσικό κακό, είναι καρπός της αμαρτίας, όχι βέβαια μόνο ενός ανθρώπου, αλλά της αμαρτίας ολόκληρης της ανθρωπότητας. Όπως, λόγω της ενότητας ψυχής και σώματος, η αμαρτία έχει καταστρεπτικά αποτελέσματα και για το σώμα, έτσι, λόγω της ενότητας της ανθρωπότητας όλης (ανθρώπινης φύσεως), οι αμαρτίες τού ενός μαζί με τις αμαρτίες όλων των άλλων εδημιούργησαν το πολύμορφο κακό, που σαν θλίψη, πόνος, καταπίεση και αρρώστια ταλαιπωρούν την ανθρωπότητα. Η κοινωνική αθλιότητά μας είναι καρπός της αμαρτίας, που γίνεται έτσι ο καθολικός τύραννός μας.

Ἡ καθολικότητῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας

Ἡ ἀπάντηση του Χριστοῦ μας στους κατασκόπους Του Γραμματεῖς ἐπισημαίνει τὴν οὐσία τῆς σωτηρίας Του. Για κείνους ο λόγος «ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου» ἦταν ευκολώτερος, γιατί δεν μπορούν να ελεγχθούν τα αποτελέσματά του. Το δύσκολο γι' αυτούς, που ἔκριναν με τα ανθρώπινα μέτρα, ἦταν η σωματική θεραπεία του παραλύτου. Θεραπεύοντάς τον λοιπόν και σωματικά ο Χριστός, πιστοποιεῖ τὴν ἀλήθεια τῆς ἀφέσεως των αμαρτιῶν που χάρισε στον παράλυτο. Αποδεικνύει, ὅτι ο «Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» ἔχει τὴν ἐξουσία ὄχι μόνο να θεραπεύει, ἀλλά και να συγχωρεῖ.

Κυριακὴ ΣΤ' του Ματθαίου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Θεκείνον τον καιρόν εμπήκε ο Ιησούς εις πλοιάριον, επέρασε απέναντι και ήλθεν εις την δικήν του πόλιν. Και του έφεραν ένα παράλυτον, ξαπλωμένον σ' ένα κρεβάτι. Ο Ιησούς, όταν είδε την πίστιν τους, είπε εις τον παράλυτον, «Έχε θάρρος, παιδί μου. Σου συγχωρούνται αι αμαρτίαι σου». Και μερικοί από τους γραμματεΐς είπαν μέσα τους, «Αυτός βλασφημεί». Ο δε Ιησούς, επειδή κατάλαβε τας σκέψεις των, είπε, «Γιατί σκέπτεσθε πονηρά μέσα στην καρδιά σας; Τι είναι ευκολώτερον, να πω “Σου συγχωρούνται αι αμαρτίαι σου” ή να πω, “Σήκω επάνω και περπάτει”; Αλλά διά να μάθετε ότι ο Υιός του ανθρώπου έχει εξουσίαν να συγχωρή αμαρτίας επί της γης», - τότε λέγει εις τον παράλυτον, «Σήκω επάνω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε εις το σπίτι σου». Αυτός εσηκώθηκε και επήγε εις το σπίτι του. Όταν είδεν αυτό ο κόσμος, εθαύμασε και εδόξασε τον Θεόν, που έδωσε τέτοιαν εξουσίαν εις τους ανθρώπους. (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Αποστολικής Διακονίας)

Πάνω απ' όλα, όμως, αποκαλύπτει με το διπλό αυτό θαύμα ο Χριστός μας, ότι Αυτός δεν βλέπει με τα αμαρτωλά δικά μας μάτια τον πάσχοντα άνθρωπο, αλλά κάνει ορθή διάγνωση της καταστάσεώς του. Γι' Αυτόν η αιτία της παραλυσίας πρέπει να αναζητηθεί στην αμαρτία. Αν όχι βέβαια στην δική του (πρβλ. Ιω. θ' 2 εξ.), οπωσδήποτε, όμως, στο καθολικό γεγονός της ανθρωπίνης αμαρτωλότητας. Τον άνθρωπο, ακόμη, ο Χριστός τον βλέπει σαν ενότητα σαρκός και πνεύματος και έτσι τον αντιμετωπίζει. Δεν θεραπεύει γι' αυτό μόνο το σώμα, αλλά και την ψυχή μας. Δεν προσφέρει λύτρωση μόνο για τα σωματικά, αλλά και για τα πνευματικά προβλήματά μας. Σώζει κ α θ ο λ ι κ ά, και γι' αυτό η σωτηρία, που Αυτός χαρίζει, είναι ο λ ό κ λ η ρ η και π λ ή ρ η ς.

Η σωτηρία που προσφέρει ο Χριστός δεν είναι απλώς θεραπεία. Είναι αποκατάσταση του ανθρώπου στο «ἀρχαῖον κάλλος», εἶην πρῶτῃ Του ωραιότηα και πληροτήα, εἶην αρμονία Του σώματος και της φύχης Του. Αυτή ακριβώς η διαδικασία της ἐν Χριστῶ αποκαταστάσεως του όλου ανθρώπου συνεχίζεται μέσα στο σώμα του Χριστού, στην Εκκλησία. Η αδιάκοπα παρεχομένη εἶους ανθρώπους συχῶρῃσῃ, ο αἰσμός Του ανθρώπου εἶη χάρῃ Ἰων αἰῶν μισήριων και οι εκτελούμενες από Τους Ἄγγους ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, θαυματουργικές θεραπείες βεβαιώνουν αυτό ακριβώς το γεγονός. Ὅτι η Εκκλησία συνεχίζει να προσφέρει στον άνθρωπο την καθολική του Χριστού σωτηρία.

Κυριακή ΣΤ' του Ματθαίου

Σώζει καθολικά Γιατί είναι Θεός!

Η καθολική σωτηρία, όμως, μπορεί να προέλθει μόνο απ' Εκείνον, που έχει καθολική εξουσία πάνω στον άνθρωπο και τον κόσμο. Και μόνο ο Θεός και δημιουργός μας μπορεί να έχει μια τέτοια απάνω μας καθολική εξουσία. Αυτό μαρτυρεί και στην περικοπή (Μάρκ. β' 1-12) ο Χριστός (αλλά και Ματθ. θ' 1-8). Με τον τρόπο που μιλεί για τον εαυτό του. Εμείς, όταν μιλάμε για τον εαυτό μας, είναι φυσικό να χρησιμοποιούμε το πρώτο πρόσωπο. Εκείνος μιλεί για τον εαυτό Του σε τρίτο πρόσωπο (...έξουσιαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου...) και αυτοκαλεῖται «Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Για πρώτη φορά (Μάρκ. β' 10), αλλά και άλλες 81 φορές μέσα στα Ευαγγέλια. Γιατί γίνεται αυτό; Ο Χριστός παραπέμπει σκόπιμα με αυτόν τον τρόπο στον Προφήτη Δανιήλ (κεφ. ζ' 13-14). Εκεί σαν «Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» χαρακτηρίζεται ο προσδοκώμενος Μεσσίας, ο Λυτρωτής, ο Υἱὸς δηλ. του Θεού, που θα φανεί στον κόσμο σαν άνθρωπος. Γιατί «άνθρωπος» σημαίνει στα εβραϊκά η περίφραση «Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Στην αμφισβήτηση δηλ. του αμαρτωλού κόσμου (Ματθ. θ' 3) απαντά, *Ταυτίζοντάς Τον εαυτῶ Του με Τον αναμενόμενο Σωτήρα*. Δεν είναι, λοιπόν, ένας απλός προφήτης ο Χριστός, αλλά «περισσόν προφήτου», με θεία εξουσία. Τα θαύματά Του είναι η «δόξα» Του, η φανέρωση της θεότητός Του. Γιατί δεν θάρθει μόνο στη Δευτέρα Παρουσία Του «έν δόξη», αλλά και στην πρώτη Του επί γης παρουσία, παρά την «κένωση» και ταπεινώσή Του, δεν έπαυσε ποτέ να Τον συνοδεύει η δόξα της Θεότητός Του. Μια δόξα όμως, που φαίνεται όχι στην κρίση Του, αλλά στην προσφορά της αγάπης και χάριτός Του. **Η ουσία Του Χριστού μας (Θεός ενανθρωπήσας), προσδιορίζει και τις διαστάσεις της σωτηρίας, που Εκείνος μάς προσφέρει.**

π. Γεωργίου Μεταλληνού, από το βιβλίο «Κοινωνία αγάπης και σωτηρίας», σελ. 44 - 47, εκδόσεις «Το Σπίτι της Στοργής», Άνω Γλυφάδα, ΑΘΗΝΑ 1982

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πέμπτη 16 Ιουλίου 2015, Άγιος Νεκτάριος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Παρασκευή 17 Ιουλίου 2015, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Σάββατο 18 Ιουλίου 2015, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. 3311 FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΕΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κυριακή ΣΤ' του Ματθαίου